

Sygn. akt II K 818/14

Ds. 1778/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gryficach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SR Elżbieta Piotrowska**

Protokolant: Marta Wędzińska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Mruka

po rozpoznaniu w dniu 10/02/2015 roku, 19/03/2015 roku, 28/04/2015 roku, 15/05/2015 roku, 15/06/2015 roku

sprawy: **B. Z., s. Z. i M. z domu Z., ur. (...) w Z., karanego**

oskarżonego, o to że:

1. w nocy 7 października 2014 roku na trasie od G. do P. kierował samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości sięgającym nie mniej niż 0,94 promila alkoholu we krwi i pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 86 ng/ml,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

2. w nocy 7 października 2014 roku w P., kierując samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że wskazanym pojazdem kierował w stanie nietrzeźwości i pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu wskazanym w pkt I i z prędkością nadmierną, nie dostosowaną do panujących warunków jazdy i po utracie panowania nad prowadzonym autem zjechał z jezdni, a następnie uderzył nim w budynek, powodując nieumyślnie obrażenia ciała u pasażera prowadzonego przez siebie pojazdu Z. F. w postaci wielomiejscowego urazu mechanicznego z mnogimi złamaniami szkieletu kostnego i chrzęstnego klatki piersiowej oraz masywnego krwawienia do jamy opłucnowej z odmą prężną i stłuczeniem obu płuc, które skutkowały zgonem wymienionego pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

I. oskarżonego **B. Z.** uznaje za winnego popełnienia obu zarzucanych mu czynów, ustalając odnośnie pierwszego czynu, że kierował samochodem na trasie od Z. do P., i za to wymierza mu następujące kary:

- za czyn opisany w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk wymierza mu karę **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **B. Z.** karę łączną **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk za czyn opisany w punkcie 1 orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 42 § 3 kk za czyn opisany w punkcie 2 orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na zawsze;

V. na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych i wymierza oskarżonemu łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na zawsze;

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do zadośćuczynienia za krzywdę na poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. F. kwoty 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych);

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 07 października 2014 do nadal przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 618 § 11 kpk przyznaje adwokatowi A. G. (1) wynagrodzenie za obronę oskarżonego z urzędu w kwocie 1.298,88 zł (tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt osiem złotych 88/100);

IX. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

E. Piotrowska

UZASADNIENIE

Z. F. mieszkał na stałe w G., gdzie mieszkał z siostrą i rodzicami. Często przebywał w swojej dziewczyny M. S. (1), która również mieszkała w G..

W dniu 20 września 2014 roku Z. F. wrócił z dwumiesięcznego pobytu w D., gdzie był w kolegi. Przed wyjazdem do D. zakupił samochód marki B. rocznik 1996, o nr rej. (...), którym przejechał trasę w obie strony. Po powrocie Z. F. poznał nowego kolegę swojej dziewczyny M. S. (2), tj. B. Z.. B. Z. od pewnego czasu mieszkał niedaleko G. u swojej dziewczyny i przez wspólnych znajomych poznał M. S. (1), z którą utrzymywał częste kontakty towarzyskie. W trakcie tej znajomości M. S. (1) zauważyła, że B. Z. zażywa narkotyki w postaci amfetaminy.

Z. F. będąc osobą łatwo nawiązującą kontakty i łatwowierną szybko nawiązał koleżeńską znajomość z B. Z.. W dniu 07 października 2014 roku zaprosił go na wieczór do mieszkania dziewczyny, byli wtedy także inni goście. Z. F. spożywał tego wieczora alkohol, piwo, wódkę, jak również B. Z., który wypił jednak mniej alkoholu. Pewien czas wcześniej B. Z. zażył również amfetaminę. Obaj mężczyźni opuścili około 22:00 mieszkanie M. S. (1) i udali się do kolegi, któremu urodziło się dziecko. Tam pozostali przez kilka godzin, co zdenerwowało M. S. (1). W konsekwencji, kiedy ok. północy mężczyźni wrócili do domu, M. S. (1) nie wpuściła ich, oddała tylko oskarżonemu jego telefon.

Mężczyźni zdecydowali się pojechać samochodem Z. F. do kolegi B. Z. do S.. Samochodem co najmniej od Z. kierował B. Z.. Nie posiadał on co prawda prawa jazdy, ale uważał, że lepiej sobie poradzi za kierownicą niż Z. F., który był bardziej nietrzeźwy. Z. F. jechał z przodu jako pasażer i nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa.

Około godz. 01:40 przejeżdżali przez miejscowość P.. B. Z. jechał z nadmierną prędkością, nie dostosowaną do warunków jazdy. Dopuszczalna prędkość na tym odcinku wynosiła 60 km/h, zaś prędkość z którą jechał kierujący wynosiła nie mniej niż około 107 km/h. Na zakręcie B. Z. stracił panowanie nad samochodem, na skutek czego ten zjechał z jezdni i uderzył w budynek mieszkalny.

Na skutek zderzenia pojazd marki B. miał całkowicie zniszczony przód, uszkodzeniu uległ także budynek, w który uderzył pojazd. Na miejsce wypadku wyszli mieszkańcy uderzonego budynku i sąsiednich. B. Z. przy pomocy mieszkańców wyszedł z pojazdu, zaś Z. F. był całkowicie zakleszczony w pojeździe i odniósł śmiertelne obrażenia.

Po niedługim czasie na miejsce wypadku przyjechała pogotowie, straż pożarna i policja. B. Z. udzielono pomocy i zabrano do Szpitala.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 34, 122, 194v-195,

zeznania świadka T. K. – k. 18v-19, 217v-218,

zeznania świadka K. Z. – k. 20v-21, 218-v,

zeznania świadka M. K. – k. 22v-23, 218v,

zeznania świadka K. F. – k. 50v-51, 195v,

zeznania świadka M. S. (1) – k. 281-282v,

opinia biegłego M. M. (2) – k. 58-67, 216v-217v,

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego – k. 5-6v,

szkic miejsca zdarzenia – k. 57.

Bezpośrednią przyczyną śmierci Z. F. były następstwa wielomiejscowego urazu mechanicznego z mnogimi złamaniami szkieletu kostnego i chrzęstnego klatki piersiowej oraz masywnym krwawieniem do lewej jamy opłucnowej z odłą prężną i stłuczeniem obu płuc. Przyczyna śmierci Z. F. pozostaje w bezpośrednim i adekwatnym związku przyczynowo - skutkowym z odniesionymi przez niego w krytycznym zdarzeniu obrażeniami ciała.

W czasie wypadku Z. F. znajdował się w stanie nietrzeźwości sięgającym 2 promile alkoholu we krwi.

Dowód: opinia biegłego lekarza P. W. – k. 305-309,

protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok – k. 80-v,

protokół sekcyjny – k. 85-94,

karta czynności ratunkowych – k. 4,

materiał poglądowy – k. 8-14,

protokół badań chemiczno-toksykologicznych – k. 69-73,

protokół badania na zawartość alkoholu – k. 79.

B. Z. na skutek wypadku odniósł obrażenia w postaci złamania kości nosa, podbiegnięć krwawych m.in. ramion, ran tłuczonych brody i prawego stawu kolanowego, głębokich otarć naskórka szyi.

Po zdarzeniu o godz. 05:30 pobrano od B. Z. krew do badań. Jak się okazało w czasie pobrania miał we krwi amfetaminę o stężeniu 86 ng/ml oraz alkohol o stężeniu 0,94 promila.

Dowód: protokoły badania wydychanego powietrza – k. 3-v,

opinia biegłego A. G. (2) – k. 30,

sprawozdanie z badania chemiczno-toksykologicznego – k. 104-105,

sprawozdanie z badań alkoholu – k. 110-111v,

protokół pobrania krwi – k. 107-v, 112-113v,

dokumentacja medyczna oskarżonego – k. 343-345.

B. Z. został zatrzymany w dniu 07 października 2014 roku, a następnie tymczasowo aresztowany postanowieniem Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 08 października 2014 roku.

Dowód: protokół zatrzymania osoby – k. 7-v.

W toku postępowania oskarżonego poddano badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli psychiatrzy nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. Biegli stwierdzili u oskarżonego cechy osobowości nieprawidłowej we skłonnością do odurzania się. Zdaniem biegłych oskarżony w okresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem.

/dowód: opinia sądowo-psychiatryczna – k. 230-232,

dokumentacja medyczna oskarżonego – k. 210-211/

Oskarżony był wielokrotnie karany w (...) jak i za (...), głównie za przestępstwa przeciwko mieniu. Jest rozwiedziony, ma troje dzieci w wieku 17,12 i 5 lat, nie posiada majątku.

Dowód: karta karna – k. 81-82,

dane osobopoznawcze - k. 194v.

B. Z. przesłuchany w śledztwie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Podczas kolejnego przesłuchania również przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Podał tylko, że jest zaskoczony zarzutem kierowania pojazdem pod wpływem narkotyków i nie wie jak to możliwe, że w jego krwi wykryto narkotyk.

Na rozprawie oskarżony przyznał się formalnie do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednak wskazywał na nowe okoliczności. Wyjaśnił on, że o godz. 19 przyjechał do G. do Z. F., który był jego dobrym kolegą; około 22:00 poszedł z pokrzywdzonym do innego kolegi na parapetówkę; byli tam ok. 2 godzin; kiedy wrócili do mieszkania Z. jego dziewczyna otworzyła tylko drzwi, oddała telefon oskarżonemu i zamknęła im drzwi przed nosem; była 12 w nocy; pokrzywdzony powiedział, żeby pojechali na (...) do Z.; tam zatankowali i Z. kupił 4 piwa; zadzwonił kolega oskarżonego ze S., który powiedział, że zgadza się udzielić mu pożyczki na zakup towaru do sprzedaży; musieli jednak jechać do niego jeszcze w nocy, bo wyjeżdżał rano do N.; pojechali w kierunku S.; w P. na zakręcie, samochód zgasł na sekundę czy dwie; jakby nie było zapłonu; potem był już wypadek; stan techniczny samochodu był fatalny; podczas jazdy potrafił odcinać zapłon; kluczyk był na taśmie; zapłon na skobelku; Z. uruchamiał samochód wspólnie z oskarżonym; oskarżony za kierownicą usiadł przed Z.; uznał, że da radę kierować tym samochodem, skoro mógł to robić Z.; przesiedli się bo Z. zbyt dużo wypił i źle mu szło prowadzenie; wypił wcześniej na parapetówce 1 piwo owocowe oraz kieliszek wódki; przedtem wypił 1 piwo; do G. przyjechał swoim samochodem; na pewno nie brał amfetaminy, robił to raz w życiu 9 lat temu; amfetamina mogła być w piwie owocowym bo było stęchłe i bez bąbelków; przed wypadkiem jechał około 80 km/h, zaczął hamować przed zakrętem; samochód zgasł, podbiło go na krawężniku jak skręcał i potem było uderzenie w budynek; pokrzywdzony informował go o wadach samochodu jak się przesiedli; nie posiada prawa jazdy; nigdy nie miał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

/ wyjaśnienia oskarżonego – k. 34, 122, 194v-195/

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne w części. Niewiarygodne zdaniem Sądu są wyjaśnienia oskarżonego odnośnie braku zażywania przez niego amfetaminy przed zdarzeniem oraz złego stanu technicznego samochodu pokrzywdzonego. Zeznania te są bowiem sprzeczne z

zeznaniami K. F. i M. S. (1), z których wynika, że Z. F. nigdy nie skarżył się na stan techniczny samochodu, jeździł nim na dalekie odległości i nie miał z nim problemów. Planował nim także kolejny wyjazd. M. S. (1) jako dziewczyna pokrzywdzonego jeździła z nim tym samochodem i nie zauważyła wskazywanych przez oskarżonego licznych usterek. Również z opinii biegłego nie wynika, aby uszkodzenia techniczne miały wpływ na zaistnienie wypadku. Faktycznie bardzo duże uszkodzenia pojazdu nie pozwoliły na przebadanie go pod każdym względem, jednak w ocenie Sądu treść zeznań wskazanych świadków jednoznacznie zaprzecza twierdzeniom oskarżonego. Zdaniem Sądu oskarżony powołuje się na te okoliczności celem zmniejszenia swojej winy, jednak nieskutecznie. Podkreślić bowiem trzeba, że oskarżony o rzekomych wadach samochodu miał wiedzieć od samego pokrzywdzonego zanim podjął kierowanie pojazdem. A zatem, nawet gdyby faktycznie pojazd posiadał braki techniczne, to odpowiedzialność za skutki kierowania takim niesprawnym pojazdem spoczywają w całości na oskarżonym. Oskarżony nie powinien bowiem w żadnym wypadku podjąć się kierowania pojazdem niesprawnym i przez to zagrażającym bezpieczeństwu jazdy.

Podobnie oskarżony nie powinien również przewozić pasażera bez zapiętych pasów bezpieczeństwa i naruszenie tego zakazu oznacza, że na nim spoczywa również odpowiedzialność za wynikłe z tego konsekwencje. Jednak w niniejszym przypadku, jak wynika z jasnej i jednoznacznej opinii biegłego P. W., niezapięcie pasów przez Z. F. nie miało żadnego wpływu na skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego.

Odnosnie zażycia amfetaminy w świetle zeznań M. S. (1) oczywistym jest, że oskarżony taki narkotyk przyjmował i to wielokrotnie. Stąd jego wyjaśnienia w tym zakresie są całkowicie nieprawdziwe, a celem ich było jedynie zmniejszenie odpowiedzialności za zarzucane oskarżonemu czyny. W ocenie Sądu M. S. (1) nie miała żadnego powodu, aby o tych okolicznościach zeznawać w sposób nieprawdziwy, a jej zeznania są szczegółowe i wyważone.

Zeznania świadków T. K., M. K. i K. Z. jako obiektywne i dokładne, Sąd uznał za wiarygodne. Zauważyć jednak trzeba, że żaden z tych świadków nie widział zdarzenia, przybyli oni na miejsce kiedy usłyszeli huk uderzenia w budynek.

Znajdująca się w aktach opinia psychiatryczna dotycząca oskarżonego została wydana zgodnie z wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłych, jest pełna, logiczna i niesprzeczna, dlatego też Sąd uznał ją za w pełni wiarygodny dowód. Wobec powyższego, Sąd oparł na powyższej opinii ustalenia dotyczące stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego.

Biegły M. M. (2) opracował opinię na podstawie kompletnego materiału dowodowego zebranego w postępowaniu przygotowawczym. Opinia ta jest logiczna i wyczerpująca. Biegły podtrzymał wnioski opinii także na rozprawie i w jednoznaczny sposób wyjaśnił z jakich względów. Sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodny środek dowodowy. Z opinii wynika przy tym, iż wypadek zaistniał z przyczyny leżącej po stronie kierującego B. Z., który kierował pojazdem z prędkością dużo wyższą od dopuszczalnej, a to z kolei spowodowało utratę panowania nad samochodem i wypadnięcie z jezdni. Sąd podzielił wnioski opinii, ustalając stan faktyczny w sprawie.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem każdy kierowca jest zobowiązany do prowadzenia pojazdu samochodowego z należytą ostrożnością, a więc do podejmowania takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów samochodowych są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymania się od czynności, które mogłyby to bezpieczeństwo zmniejszyć (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.07.1976 r., VI KRN 135/76, OSNKW 1976/10-11/130). Bezsprzecznie do takich czynności należy zachowanie bezpiecznej prędkości pojazdu jak również kierowanie w stanie całkowitej trzeźwości.

Zebrane w sprawie opinie lekarskie biegłego A. G. (2) i Zakładu Medycyny Sądowej dotyczące obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego oraz oskarżonego nie budzą również wątpliwości jako oparte o dokumentację medyczną, spójne, pełne i wydane zgodnie z wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym biegłych. Zdaniem Sądu z protokołu sekcyjnego wynika w sposób jednoznaczny, że śmierć pokrzywdzonego pozostawała w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z ciężkimi obrażeniami ciała odniesionymi w trakcie wypadku. Należy zauważyć, że fakt, iż pokrzywdzony nie miał w czasie wypadku zapiętych pasów bezpieczeństwa, nie miał wpływu na jego śmierć, co wyjaśniła również wiarygodna opinia biegłego P. W..

Pozostały materiał dowodowy w postaci protokołów oględzin, dokumentacji fotograficznej i medycznej, danych o karalności został uznany za wiarygodny jako nie budzący zastrzeżeń co do swojej prawdziwości i rzetelności.

W oparciu o analizę i ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego co do popełnienia obu zarzucanych mu czynów została udowodniona w sposób niewątpliwy. Oskarżony w nocy 7 października 2014 roku na trasie od Z. do P. kierował samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości sięgającym nie mniej niż 0,94 promila alkoholu we krwi i pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu 86 ng/ml.

Tym samym oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 178 a§ 1 kk.

Stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znaczny. Oskarżony był zarówno w stanie nietrzeźwości jak i pod wpływem substancji psychotropowej. Podjęcie się kierowania pojazdem mechanicznym w takiej sytuacji świadczy o całkowitym lekceważeniu przez oskarżonego podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Powyższe okoliczności Sąd uwzględnił wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił jego częściowe przyznanie się do winy oraz deklarowaną chęć dobrowolnego poddania się karze.

Oceniając powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 178a § 1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto oskarżony w nocy 7 października 2014 roku w P., kierując samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że wskazanym pojazdem kierował w stanie nietrzeźwości i pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu wskazanym w pkt I zarzutu i z prędkością nadmierną, nie dostosowaną do panujących warunków jazdy i po utracie panowania nad prowadzonym autem zjechał z jezdni, a następnie uderzył nim w budynek, powodując nieumyślnie obrażenia ciała u pasażera prowadzonego przez siebie pojazdu Z. F. w postaci wielomiejscowego urazu mechanicznego z mnogimi złamaniami szkieletu kostnego i chrzęstnego klatki piersiowej oraz masywnego krwawienia do jamy opłucnowej z odłą prężną i stłuczeniem obu płuc, które skutkowały zgonem wymienionego pokrzywdzonego.

Tym samym oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk.

W opinii Sądu stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa jest bardzo wysoki. Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, znajdując się przy tym w stanie nietrzeźwości i pod wpływem amfetaminy. Swoim czynem oskarżony spowodował bardzo niebezpieczną sytuację, która spowodowała śmierć pokrzywdzonego Z. F..

Powyższe okoliczności Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn. Ponadto Sąd miał na uwadze wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa innego rodzaju.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił jego częściowe przyznanie się do winy, deklarowaną chęć dobrowolnego poddania się karze, odniesione w wypadku obrażenia ciała oraz wyrażoną skruchę i przeprosiny pokrzywdzonej na rozprawie.

Zdaniem Sądu, w tych warunkach, wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk kara 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełni cele kary w zakresie społecznego oddziaływania. Zdaniem Sądu orzeczona kara należyście wpłynie na oskarżonego i powstrzyma go przed popełnianiem podobnych czynów w przyszłości.

Jako karę łączną Sąd wymierzył oskarżonemu karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, łącząc kary na zasadzie absorpcji. Sąd miał na uwadze łączność czasową i przedmiotową obu zarzucanych oskarżonemu czynów.

Mając na uwadze, iż dotychczasowy sposób życia oskarżonego uniemożliwia przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do rozważenia orzeczenia wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Na ten wniosek wpływa dotychczasowa wielokrotna karalność oskarżonego oraz bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

Za czyn z art. 178a § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny – zgodnie z art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Okres ten uzasadniony jest stanem nietrzeźwości w jakim znajdował się oskarżony (0,94 promila alkoholu we krwi) oraz stężeniem amfetaminy w jego organizmie – 86 ng/ml.

Ponadto na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze za czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk. W niniejszej sprawie nie występują bowiem żadne szczególne okoliczności wyłączające zastosowanie tego zakazu w najsurowszej postaci. Zachowanie oskarżonego wskazuje bowiem, że powinien on być całkowicie i bezterminowo wyeliminowany z grona osób kierujących pojazdami mechanicznymi, tym bardziej, że oskarżony nie posiada dotychczas prawa jazdy.

W oparciu o art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk Sąd połączył orzeczone zakazy na zasadzie absorpcji i wymierzył oskarżonemu łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. F. kwoty 5.000 zł.

Zdaniem Sądu, dotkliwe cierpienia psychiczne doznane przez K. F. na skutek zwinionego działania oskarżonego, a związane ze śmiercią jej brata Z. F., uzasadniają orzeczenie zadośćuczynienia, które choć symbolicznie stanowić będzie rekompensatę wyrządzonej krzywdy i pozwoli na pokrycie kosztów nagrobka dla brata. Zauważyć przy tym trzeba, że pokrzywdzona nie domagała się zasądzenia od oskarżonego konkretnej, wyższej kwoty, która w sytuacji dochodowej i majątkowej oskarżonego nie byłaby realna.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej kary zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 07 października do nadal.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych z uwagi na orzeczoną karę bezwzględnego pozbawienia wolności oraz zobowiązania alimentacyjne oskarżonego.

SSR E. Piotrowska